

ningskrævende inkassoskridt – henviser fordringshaveren til at få kravet dokumenteret yderligere eller forsøge at få det fastslået ved dom.

Efter stk. 3 skal der i påkravsskrivelsen angives en frist på mindst 10 dage, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen uden at blive påført yderligere omkostninger. Fremsætter skyldneren indsigelser mod kravet, bør inkassationen i nogle tilfælde stilles i bero med henblik på nærmere undersøgelser, jf. det anførte herom i bemærkningerne til § 9.

Fristen regnes fra afsendelsen af påkravsskrivelsen. Er der ikke angivet en adresse, vil det normalt være tilstrækkeligt at sende påkravsskrivelsen til skyldnerens adresse ifølge folkeresteret.

Det rette sted for erlæggelse af den pligtige ydelse vil normalt fremgå af aftalen mellem kreditor og skyldner. Er der tale om lejede genstande, vil det – medmindre andet er aftalt – i almindelighed være lejer, der skal bringe den lejede genstand tilbage til udlejer (repræsenteret ved inkassobureauet). I disse tilfælde vil det således ikke være tilstrækkeligt til at overholde 10-dages fristen, at skyldneren meddeler, at genstanden kan afhentes hos denne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.2.

Bestemmelsen svarer til § 10 i arbejdsgruppens lovudkast, idet den frist, som skal angives i rykker-skrivelsen, dog foreslås fastsat til 10 dage i stedet for 8 dage som foreslået af arbejdsgruppen.

Til § 11

Bestemmelsen giver mulighed for at fravige bestemmelsen i § 10 vedrørende påkravsskrivelser. Der kan således under visse betingelser iværksættes retlige skridt mod skyldneren, uden at f.eks. 10-dages fristen i § 10, stk. 3, overholdes. Fravigelse af § 10 kan ske i det omfang, der ellers vil være en nærliggende risiko for, at fordringen ikke vil kunne inddrives.

Som eksempel på, hvornår § 10 kan fraviges, kan nævnes tilfælde, hvor retlige skridt er nødvendige for at undgå forældelse, hvor konkurs må begæres for ikke at fortabe muligheden for omstødelse, eller hvor arrest må begæres, fordi skyldneren er ved at bortfjerne sine aktiver.

Bestemmelsen svarer til § 11 i arbejdsgruppens lovudkast.

Til § 12

Bestemmelsen indeholder nærmere regler om personlig henvendelse til skyldnere.

Personlig henvendelse foregår i praksis normalt på den måde, at autorisationsindehaveren eller en af

dennes ansatte møder op på skyldnerens bopæl eller forretningssted.

Bestemmelsens stk. 1-3 drejer sig om uanmodet personlig henvendelse. En henvendelse er uanmodet, medmindre skyldneren forinden har fremsat en udtrykkelig anmodning om henvendelsen, eventuelt ved, at der telefonisk er aftalt et møde med henblik på f.eks. at drøfte en afdragsordning.

Det foreslås i *stk. 1*, at der som udgangspunkt ikke uden skyldnerens forudgående anmodning herom må rettes personlig henvendelse til denne på steder, hvortil der ikke er almindelig adgang.

Forbudet gælder ikke henvendelser på gader, veje, pladser m.v., hvortil der er almindelig adgang. Inkassobureauets henvendelser til skyldneren på sådanne steder vil således alene være undergivet den regulering, som følger af den foreslåede generalklausul om god inkassoskik, jf. bemærkningerne til lovforslaget § 9.

Uanmodet henvendelse kan dog efter bestemmelsen foretages, hvis et skriftligt varsel forinden er kommet frem til skyldneren. Bestemmelsen indeholder nærmere regler om udformningen af varselsskrivelsen.

I varselsskrivelsen skal for det første være angivet, hvilken dag henvendelsen vil finde sted samt det »omtrentlige tidspunkt« for henvendelsen. Det forudsættes, at det vil være tilstrækkeligt, at inkassobureauet f.eks. angiver, at henvendelsen vil finde sted i tidsrummet kl. 10-12 eller f.eks. kl. 14-16.

Det skal endvidere være angivet, på hvilken adresse henvendelsen vil finde sted. Det bemærkes, at uanmodet henvendelse til fysiske personer alene må finde sted på bopælen.

Varselsskrivelsen skal desuden angive autorisationsindehaverens postadresse og telefonnummer.

En varselsskrivelse, der indeholder de nævnte oplysninger, skal således være kommet frem til skyldneren, før inkassobureauet må rette personlig henvendelse til skyldneren.

Varselsskrivelsen må ikke afsendes, før skyldnerens frist på 10 dage for indfrielse af fordringen er udløbet, jf. lovforslagets § 10.

Træffes skyldneren ikke ved den varslede henvendelse, behøver inkassobureauet ikke herefter at varsle eventuelle yderligere uanmodede henvendelser. Det er imidlertid en forudsætning herfor, at den første henvendelse har fundet sted på det varslede sted og tidspunkt. Inkassobureauet m.v. har bevisbyrden herfor. Det er endvidere en forudsætning, at det er angivet i den tidligere fremsendte varselsskrivelse, at yderligere henvendelser vil eller kan ske uden varsel, såfremt skyldneren ikke træffes ved den varslede henvendelse.